

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622200843
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5622200843.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobkyne A. N. W., nar. XX. X. XXXX, bytom R. S., A. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Jaroslavom Kíapešom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Štúrova 4330/31, Liptovský Mikuláš proti žalovanému Q. W., nar. XX. X. XXXX, bytom R. S., A. XXX/XX, o vylúčení z užívania nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. V y l u č u j e žalovaného z užívania bytu č. XX, nachádzajúceho sa vo vchode č. XX, na X. poschodí bytového domu súp. Č.. XXX, postaveného na pozemku registra „C“ parc. č. 488, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 1.394 m², ktorý je zapísaný na čiastočnom výpise z listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. R. S., obec Liptovský Hrádok, okres Liptovský Mikuláš.

II. Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou z 11. 3. 2021, doručenu na tunajší súd 14. 3. 2022 sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia, ktorým by súd rozhodol, že vylučuje žalovaného z užívania bytu č. XX M. R. S., A. XXX/XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu B.Ú. Č. XXX/XX M. R. S., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. R. S.. Tento žalobný návrh odôvodnila tým, že 2. 12. 2021 podala voči žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, aby žalovaný dočasne nevstupoval do tohto ich spoločného bytu, pričom Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. : 6C/51/2021 - 28 zo 7. 12. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. : 7Co/25/2022 - 64 z 10. 2. 2022 uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do tohto bytu po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti tohto uznesenia. Vzhľadom na uvedené, žalobkyňa podala žalobu vo veci samej o vylúčení z užívania predmetného bytu podľa § 146 ods. 2 OZ. Žalobkyňa a žalovaný sú vlastníkami predmetného bytu, ktorý patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. : 20P/37/2021 - 73 z 26. 1. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. 2. 2022. BSM doposiaľ nebolo vyporiadané. Manželstvo strán sporu bolo disharmonické, správanie žalovaného vo vzťahu k žalobkyňi malo neustále stupňujúci sa charakter, čo vyústilo situácie, keď žalovaný bol rozhodnutím tunajšieho súdu z 10. 3. 2021, sp. zn. : 11Tp/4/2021 vzatý do väzby, a neskôr aj právoplatne odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. : 3T/50/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 3. 6. 2021, ktoré spisy navrhla navrhovateľka vykonať ako listinné dôkazy v tomto konaní spolu so spisom tunajšieho súdu sp. zn. : 6C/51/2021. Žalovaný sa po prepustení z väzby odsťahoval zo spoločného bytu a zdržiaval sa na apartmánoch v Hrabove pri Ružomberku a neskôr sa presťahoval na Čierny Váh, pričom do spoločného domu prichádzal len sporadicky. Neskôr v jesenných mesiacoch 2021 sa žalovaný opätovne nasťahoval do spoločného bytu a to, napriek tomu, že žalobkyňa sa mu to snažila vyhovoriť, pretože očakávala, že sa jeho správanie vráti do starých koľají, t.j. že bude požívať alkohol, vyvolávať stresové situácie a hádky, k čomu nakoniec aj došlo. Žalobkyňa zistila aj zmenu správania u svojho

mal. syna F., ktorého otec (žalovaný) ovplyvňoval nahováraním, že buď sa ona vráti k nemu, v takom prípade, že sa odsťahujú do iného mesta, alebo ak sa rozvedú, potom urobí z jej života peklo. Túto víziu žalovaného mala žalobkyňa sprostredkovane od ich mal. syna F.. Vzhľadom na to, že pozná žalovaného a jeho predstavy o ďalšom spolužití, má vážne obavy, že až do vyriešenia tejto veci jej spôsobí v byte peklo. Žalovaný sa síce vyhýba fyzickému útoku, aj keď pohybmi rúk naznačuje správanie, že voči žalobkyni fyzicky zaútočí, ale vždy urobí len náznak útoku a takto žalobkyňu psychicky deptá. Žalobkyni tiež vulgárne nadáva a ponižuje ju pred synom, resp. výkrikmi na chodbe bytovky takým spôsobom, aby to počuli všetci susedia. Žalovaný má pritom možnosť zabezpečiť si bývanie inde, čo prezentoval aj v konaní vedenom pod sp. zn. : 11Tp/4/2021, v čase, keď žiadal o prepustenie z väzby, a už rozhodnutím ktorým bol prepustený z väzby mu bolo uložené obmedzenie priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov. Po tom ako bolo v trestnej veci právoplatne rozhodnuté, žalovaný sa nashoval späť do spoločného bytu, čo preukazuje aj jeho výpoveď v konaní vedenom pod sp. zn. : 20P/37/2021, ktorý spis navrhla žalobkyňa vykonať ako listinný dôkaz v tomto konaní. Žalobou o vylúčenie žalovaného z užívania bytu sleduje žalobkyňa ochranu svojej duševnej a telesnej integrity, ako aj duševnej a telesnej integrity svojho maloletého syna, ktorá má prednosť pred ochranou vlastníckeho práva žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že zo strany žalobcu voči žalobkyni existuje psychické násilie ako aj hrozba fyzického násillia a vzhľadom na uvedené je tak ďalšie spolužitie pre žalobkyňu neznesiteľné, preto sa domáha vylúčenia žalovaného z užívania predmetného bytu podľa § 146 ods. 2 OZ.

2. Dňa 19. 4. 2022 bolo na tunajší súd doručené podanie zo 17. 4. 2022, v ktorom žalovaný v žalobe uviedol, že prvé neodkladné opatrenie, ktoré mu bolo doručené 24. 8. 2021 považuje za neopodstatnené, pretože od 7. 3. 2021 do 5. 10. 2021 sa nezdržoval na adrese A. XXX/XX, R. S.. Pokiaľ ide o druhé neodkladné opatrenie, ktoré mu bolo doručené 22. 12. 2021, vo veci vedenej pod sp. zn. : 6C/51/2021, tak fyzické napadnutie žalobkyne z jeho strany neprichádza do úvahy a poukázal na to, že to bola žalobkyňa, ktorá mu od 5. 6. 2022 do 7. 3. 2021 dala 11 faciek. Pokiaľ ide o vykrikovanie v bytovom dome, tak vykrikoval priateľ žalobkyne na neho. V trestnom spise sp. zn. : 3T/50/2021 sa nachádza krivá výpoveď pána F., a preto zvažuje na neho podať trestné oznámenie. Dňa 28. 11. 2021 bol žalovaný pozitívne testovaný na Covid - 19. Žalobkyňa 29. 11. 2021, o 17. 00 hod. prišla domov na adresu A. XXX/XX, R. S.Á.. Zoberala si svoje osobné veci a odišla k pánovi F.. Žalovaný vyšiel na schodisko bytového domu a povedal im, že porušujú protipandemické opatrenia, a že musia ísť na PCR test, a preto žalovaný odmietol obvinenia žalobkyne o vykrikovaní na schodoch, on ich len upozorňoval. Krik a nadávky na žalobkyňu boli obojstranné. Pokiaľ ide o jeho vzťah k maloletému F., poukázal na rozvodový rozsudok č. k. : 20P/37/2021 - 73 s tým, že ak by bol pre mal. F. nebezpečný, tak by nemohol mať (podľa tohto rozsudku) neobmedzené právo stýkať sa ním. Žalovaný mal s maloletým synom nadštandardný vzťah. K požívaniu alkoholu uviedol, že na základe vykonaných pečeňových testov nebol nikdy v červených číslach, pričom mu ani nikto nenavrhol ambulatnú či ústavnú liečbu. Ak by bol taký nebezpečný pre rodinu ako je to opísané v žalobe, nemohla by žalobkyňa napísať vyjadrenie, v ktorom mu povolila dočasne užívať ich spoločný byt do 10. 1. 2022. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť a zrušiť neodkladné opatrenie č. k. : 6C/51/2021 - 28.

3. V replike z 5. 5. 2022, doručenej na tunajší súd 9. 5. 2022 žalobkyňa uviedla, že vzhľadom na právoplatnosť a vykonateľnosť žalovaným spomínaných neodkladných opatrení je v súčasnosti bezpredmetné, k tomuto zaujímať nejaké stanovisko a vyvracať tvrdenia žalovaného. Žalovaný úmyselne vykrikoval nepravdivé osočujúce tvrdenia voči jej osobe a pokiaľ ide o jeho vyjadrenie ohľadne PCR testu, žalobkyňa žalovaného upovedomila že 28. 11. 2021 absolvovala PCR test a oboznámila ho, že tento test bol negatívny. Žalobkyňa odmietla, že by nadávky medzi stranami sporu boli obojstranné. Netvrdila, že by žalovaný bol nebezpečný pre syna F., len poukazovala na to, že nadávky a nevhodné správanie žalovaný uskutočňoval aj pred týmto ich synom a toto správanie má nepriaznivý vplyv na zdravý vývin mal. F.. Žalobkyňa počas dlhého obdobia života v manželstva mala dostatok času zistiť, či a kedy má žalovaný vypité, a preto jej nie je jasné, čo chce pečeňovými testami preukázať. Žalobkyňa nikdy nenavrholala uloženie ambulatnej alebo ústavnej protialkoholickkej liečby žalovanému. Žalobkyňa nepoprela, že na základe prosieb mal. F. (a aj staršieho syna) sa nechala prehovoriť, aby sa žalovaný počas vianočných sviatkov mohol zdržiavať v byte, pričom tento súhlas mu bol daný do 10. 1. 2022, a to pod podmienkou, že ak sa bude správanie žalovaného opakovať, bude okamžite povinný opustiť byt a vec bude riešiť prostredníctvom polície. Vzhľadom na uvedené skutočnosti zotrvala na podanej žalobe z 11. 3. 2022.

4. V duplike z 20. 5. 2022, doručenej na tunajší súd 27. 5. 2022 žalovaný uviedol, že prvé neodkladné opatrenie voči jeho osobe bolo neopodstatnené, pretože na adrese trvalého pobytu sa nezdržoval od 7. 3. 2021 do 5. 10. 2021. Pokiaľ ide o druhé neodkladné opatrenie, toto bolo vydané bez akýchkoľvek priamych dôkazov, išlo o tvrdenie proti tvrdeniu. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že vykrikoval na schodisku, pretože zo zamestnania prichádzal domov o 15.15 hod. a ona prichádzala až v období od 16.40 do 17.15 hod., tak preto na ňu nemohol kričať na schodisku, keď už bol dávno doma. Žalobkyňa bola doma do 18.00 hod. a potom odchádzala každý deň za pánom F., ktorý je jej milenec. Žalovaný upozornil žalobkyňu na porušovanie protipandemických opatrení. Žalovaný odmietol vyjadrenie žalobkyne, že bola na PCR teste, bola len na antigénovom teste. Osoba, ktorá bola v priamom kontakte s pozitívnym však mala v tom čase absolvovať PCR test do 2 dní. Žalobkyňa mu navyše nepovedala o výsledku antigénového testu, ale informoval ho o tom až syn F.Á.. Ani rodina F. neabsolvovala PCR test, čím porušili protipandemické opatrenia. Žalovaný naďalej trval na tom, že nadávky medzi stranami sporu boli obojstranné. Keď 19. 3. 2022 prišiel po psa k bytovému domu, syn mu ho priniesol na parkovisko a následne sa odišli venovať turistickým aktivitám. O 11.40 hod. mu prišla SMS od žalobkyne, že zavolá na políciu, pretože ukradol psa. Tieto SMS preposielal svojim synom, aby vedeli ako si matka vymýšľa. A priložil tiež SMS o tom, kto komu nadáva. Žalovaný si nemyslí, že by zle vylýval na maloletého F., naopak zle na neho vplyva, keď žalobkyňa chodí každý deň k pánovi F. a prichádza domov, keď žalovaný a maloletý sú už v posteli. Žalobkyňa tvrdila, že ho už dobre pozná, avšak 2. 6. 2021, o 15.15 hod. keď išiel žalovaný do posilňovne v ich bytovom dome, pán F. a žalobkyňa mu nadávali a tvrdili, že je ožratý. Žalovaný išiel na OO PZ Liptovský Hrádok, kde už boli aj pán F. a žalobkyňa, podrobil sa testu na alkohol avšak s negatívnym výsledkom. Pán F. mu pred žalobkyňou povedal, že mu zariadi s JUDr. Kiapešom, aby ho vystaňovali zo spoločného bytu. Žalovaný odmietol, že by synovia prosili žalobkyňu, aby umožnila otcovi počas vianočných sviatkov pobyt v ich spoločnom byte, a neuvádza sa to ani v písomnom povolení žalobkyne. Keby mal. F. nemal žalovaného, tak by bol v uvedenom období doma sám až do večera. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť a zrušiť neodkladné opatrenie vo veci sp. zn. : 6C/51/2021.

5. Osobitným podaním z 10. 6. 2022, doručeným na tunajší súd 13. 6. 2022 žalobkyňa navrhla vypočuť na pojednávaní ako svedka k okolnostiam, ktoré uvádza žalovaný vo svojom vyjadrení z 20. 5. 2022 - V. F., priateľa žalobkyne.

6. Na pojednávaní 7. 7. 2022 žalobkyňa odkázala na svoje doterajšie písomné podania a uviedla, že byt majú so žalovaným v BSM, pričom vzhľadom na jeho správanie nie je možné, aby v byte zotrval. Žalovaný naposledy býval v tomto byte 10. 1. 2022. Odvtedy občas príde do bytového domu, do pivnice alebo vybrať poštovú schránku, a dvakrát bol pri dverách bytu, ale do bytu nevstúpil. Naďalej platí neodkladné opatrenie, ktoré odvolací súd predĺžil až do skončenia tohto konania vo veci samej (o vylúčení z užívania bytu.) Žalovaný však má naďalej kľúč od bytu. Trestným rozkazom bolo preukázané násilné správanie žalovaného v minulosti. Rovnako svedok, pán F.Ý. potvrdil násilné správanie žalovaného k žalobkyňi a voči jeho osobe. Rovnako zvukové nahrávky hádok žalovaného a žalobkyne svedčia o tom, že nie je na mieste, aby žalovaný užíval predmetný byt, pretože nevie krotiť svoje agresívne správanie voči žalobkyňi.

7. Na pojednávaní 7. 7. 2022 žalovaný uviedol, že prvé neodkladné opatrenie, ktoré mu bolo doručené 24. 8. bolo neopodstatnené, pretože sa v byte od 7. 3. 2021 do 5. 10. 2021 nenachádzal, bol vo väzbe, a to aj takisto vďaka krivej výpovedi pána F., a nepriamym dôkazom, a následne býval na Čiernom Váhu. Druhé neodkladné mu prišlo pred Vianocami a následne mu žalobkyňa navrhla, že v byte môže bývať do 10. 1. 2022, a dala mu na to aj písomné potvrdenie. Dňa 10. 1. 2022 odišiel žalovaný z predmetného bytu. Žalovaný odmietol, že by toto súhlasné vyjadrenie dala žalobkyňa na nátlak ich dvoch synov. Žalovanému bolo jedno, kde pôjde bývať, ale keďže s tým súhlasila, akceptoval to. Keby bol pre ňu taký nebezpečný ako uvádza, tak by ten písomný súhlas na pobyt v byte počas vianočných sviatkov nepodpísala. Pokiaľ id o vykrikovanie na schodoch v bytovom dome, tak k tomu došlo tak, že 28. 11. 2021 bol na antigénovom teste, ktorý vyšiel pozitívny. Oni potom z bytu odišli, ale žalobkyňa mu nepovedala, že bola na antigénovom teste, a navyše mali ísť aj na PCR test a do karantény, a to aj pán F. a pani F., čím hrubo porušili protipandemické predpisy. Dňa 5. 10. 2021 sa nasťahoval do bytu, spával v obývačke. Žalovaná pravidelne v určitú hodinu odchádzala z bytu a nechala maloletého syna doma bez starostlivosti iba so žalovaným. Hádky medzi manželmi medzi nimi bývali vzájomné. Keď ho zobrali do väzby, tak psychické a fyzické týranie, sa nepotvrdilo. Naopak bol to on, kto od 5. 6. 2020 do 7. 3. 2021 dostal 11 faciek od žalobkyne. Žalobkyňa so svojim priateľom F. z neho chce spravíť

psychopata bez morálky, a aby sa finančne zrútil. Na ten byt žalobkyňa nič nedala, žalovaný si na neho ešte aj požičal stopäťdesiat tisíc od kamaráta. Od 10. 1. 2022 som v byte nebýval, rešpektoval druhé neodkladné opatrenie, len raz 19. 3. 2022 prišiel pred byt doniesť psa. Do schránky však chodí každý deň, pretože mu tam môže prísť pošta. Na nahrávkach predložených žalobkyňou je jeho hlas, vznikli v októbri až novembri 2021, avšak bez jeho vedomia a súhlasu. Svedecká výpoveď pána F. je nepravdivá. Fyzické a psychické násilie, nebolo ani potvrdené v trestnom rozkaze, tam bolo nebezpečné vyhrážanie a žiadne psychické a fyzické týranie. Všetko proti nemu skonštruované, lebo pán F. nemá kde bývať.

8. Na pojednávaní 7. 7. 2022 súd vykonal dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným (relevantným) skutkovým zisteniam.

9. Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. R. S., obec Liptovský Hrádok, okres Liptovský Mikuláš, vyhotoveného 11. 3. 2022 (č. l. 7 až 8 spisu) súd zistil, že byt č. XX, M. M. Č.. XX, N. X. W., M. A. F. B.. Č.. XXX, postavenom na pozemku registra „C“ parc. č. 488, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 1.394 m², spolu s príslušným spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a príslušenstve, ako aj so spoluvlastníckym podielom k pozemku je zapísaný v BSM žalobkyne a žalovaného v podiele 1/1.

10. Z ftk. listiny 23. 12. 2021, označenej ako : „Vyjadrenie k uzneseniu č. 6C/51/2021 - 28“ (č.l. 42 spisu) vyplynulo, že žalobkyňa písomne súhlasila, aby sa žalovaný mohol výnimočne, počas vianočných sviatkov, do 10. 1. 2022 zdržiavať v byte č. XX, N. P. A. XXX/XX, R. S..

11. Z ftk. obrazovky mobilného telefónu žalovaného, kde je zachytená časť SMS komunikácie medzi stranami sporu z 19. 3. 2022 (č. l. 43 spisu) nemal súd preukázané, žiadne vyhrážky, či nadávky, a to ani zo strany žalovaného voči žalobkyňi a ani zo strany žalobkyne voči žalovanému.

12. Z rozsudku (z priloženého spisu) tunajšieho súdu č. k. : 20P/37/2021 - 73 z 24. 1. 2022 mal súd preukázané, že 24. 1. 2022 bol vyhlásený rozsudok, ktorým bolo manželstvo strán sporu rozvedené, pričom výrok o rozvode nadobudol právoplatnosť 10. 2. 2022.

13. Z trestného rozkazu (z priloženého spisu) tunajšieho súdu č. k. : 3T/50/2021 - 156 z 21. 6. 2021 súd zistil, že žalovaný sa žalobkyňi od presne nezistenej doby roku 2017 do 7. 3. 2021 minimálne raz do mesiaca, v byte na A. L. Č.. XXX/XX, M. R. S. vyhrážal zabitím, vulgárne jej nadával, vykrúcal jej ruky, ponižoval ju, opakovane vyhadzoval z bytu, kde v uvedenom období na jeseň roku 2020 v tomto byte na žalobkyňu namieril pušku so slovami „Zastreliť ťa“, dňa 5. 3. 2021, v presne nezistenom čase, v tomto byte sa žalobkyňi vyhrážal zastrelením a vyhodil ju z bytu, dňa 7. 3. 2021 v čase o 17.15 hod., v byte na A. L. Č.. XXX/XX M. R. S., pod vplyvom alkoholu žalobkyňi vulgárne nadával, kričal či chce, aby ju vyhodil z okna bytu, čo viackrát zopakoval, pričom poškodená mala obavu a zavolała na linku XXX, pričom tieto vyhrážky vzbudili u poškodenej dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, čím bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) a písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 roka, pričom tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 3. 7. 2021.

14. Z uznesenia (z priloženého vyšetrovacieho spisu obsahnutého v rámci spisu sp. zn. : 3T/50/2021) tunajšieho z 10. 3. 2021, sp. zn. : 11Tp/4/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. : 1Tp/14/2021 - 57 z 30. 3. 2021, ktorým bola sťažnosť voči uzneseniu tunajšieho súdu z 10. 3. 2021 mal súd preukázané, že žalovaný bol právoplatne vzatý do väzby, pričom väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka, so začiatkom väzby od 7. 3. 2021, s konštatovaním sudcu pre prípravné konanie, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, že skutok nebol spáchaný, pričom išlo o skutok, ktorý bol totožný so skutkom, pre ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený vyššie uvedeným trestným rozkazom.

15. Z uznesenia (z priloženého spisu) tunajšieho súdu č. k. : 6C/51/2021 - 28 zo 7. 12. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. : 7Co/25/2022 - 64 z 10. 2. 2022 súd zistil, že žalovanému bolo uložené neodkladné opatrenie, aby dočasne nevstupoval do predmetného bytu, a to po dobu do právoplatného skončenia konania v tejto veci (o vylúčení z užívania bytu.)

16. Zo svedeckej výpovede V. F., priateľa žalobkyne na pojednávaní 7. 7. 2022 vyplynulo, že v období potom ako sa žalovaný na jeseň 2021 opätovne nasťahoval do spoločného bytu, až do 10. 1. 2022, kedy z neho definitívne odišiel, svedok osobne nevidel, že by sa žalovaný dopustil voči žalobkyni nejakého násilného konania, či hrozby násillia. O tom čo sa dialo v byte vedel len z počutia od žalobkyne. Žalobkyňa mu pritom rozprávala, že žalovaný jej vulgárne nadáva, k čomu malo dochádzať aj v prítomnosti ich maloletého syna F., a raz k nej dokonca priskočil, zahnal sa na ňu rukou a hoci ju neudrel, žalobkyňa mala strach, a aby sa upokojila chodila ku svedkovi domov. K takýmto situáciám dochádzalo najmä keď bol žalovaný pod vplyvom alkoholu. Osobne však svedok videl len keď, že žalovaný kričal na žalobkyňu, že ju udá, pretože nie je lojálna voči daňovej správe, kde pracuje, nakoľko zamietla svedkovu kauzu čiernej práce pod koberec. So žalovaným sa svedok osobne stretol len na schodoch bytovky, kde mu žalovaný nadával a vykrikoval, že ho udá, pretože pracuje na čierne. V roku 2019 však žalovaný napadol svedka, keď potom ako zo žiarlivosti sledoval svedka so žalobkyňou, prišiel k autu, kde sedeli a začal im nadávať, pričom keď svedok vystúpil z auta, žalovaný ho udrel. V tomto roku sa mu žalovaný tiež vyhrážal, že ho nechá odstrániť Ukrajincami.

17. Na základe vypočutia troch zvukových nahrávok zachytávajúcich manželské hádky žalobkyne a žalovaného v období októbra až novembra 2021, ktoré boli navrhnuté a predložené žalobkyňou na pojednávaní 7. 7. 2022 ako dôkazy (žalovaný potvrdil, že išlo o jeho hlas ako aj potvrdil uvedený čas vzniku týchto nahrávok) bolo preukázané len to, že manželia sa hádali a žalovaný pritom občas používal vulgarizmy, avšak to aj vo vzťahu ku svojej osobe. Násilné správanie žalovaného, resp. hrozbu násillia voči žalobkyni, pre ktoré by bolo možné jednoznačne konštatovať, že spolužitie so žalovaným by bolo neznesiteľné však nebolo možné po vypočutí týchto nahrávok nepochybne konštatovať. Na prvej nahrávke síce počuť aj slová žalobkyne, podľa ktorých ju mal žalovaný chytať, resp. držať spôsobom, s ktorým nesúhlasila, avšak inak ako na základe týchto slov žalovanej, teda na základe iných objektívnych zvukových vnemov, nebolo možné konštatovať, že k tomu skutočne došlo, resp. a v akej intenzite k tomu došlo (či to žalobkyňa pre účely vedome vyhotovovanej nahrávky nepreháňala), teda či toto správanie objektívne dosiahlo intenzitu, ktorú by už bolo možné považovať za násillie, pre ktoré by bolo ďalšie spolužitie so žalovaným neznesiteľné (podľa § 146 ods. 2 OZ.)

18. Pokiaľ ide o okolnosť, že tieto nahrávky boli žalobkyňou vyhotovené bez súhlasu a vedomia žalovaného, súd ich (po aplikácii testu proporcionality) pripustil ako dôkazy v tomto konaní (rozhodol, že ich na pojednávaní vykoná, hoci po ich vykonaní a vyhodnotení nakoniec zistil, že z obsahového hľadiska nie sú spôsobilé preukázať skutkové tvrdenia žalobkyne), pretože tu bol naplnený (čiastkový) test dostatočne dôležitého cieľa, keďže tento zásah do osobnostných práv žalovaného potenciálne smeroval k cieľu, ktorý by bol dostatočne dôležitý na ospravedlnenie tohto zásahu (preukázanie násillia, resp. hrozby násillia v domácnosti strán sporu, ktorého zistenie smerovalo k ochrane duševnej a fyzickej integrity žalovanej), pričom súčasne týmto dôkazným prostriedkom bolo možné dosiahnuť akceptovateľný cieľ (zistenie skutkového stavu násillia, resp. jeho hrozby pre účely konania o vylúčenie z užívania bytu, za účelom ochrany duševnej a fyzickej integrity žalovanej), a tiež bol naplnený (čiastkový) test nevyhnutnosti, keďže žalobkyňa prakticky nemohla zabezpečiť iné dôkazné prostriedky o takomto psychickom násillí, resp. hrozbe násillia, ku ktorému dochádzalo v ich domácnosti (k väčšine incidentov v tejto domácnosti podľa tvrdení žalobkyne dochádzalo, keď boli strany osamote, len občas pred maloletým synom.)

19. Z výpovede žalobkyne vyplynula skutková verzia, ktorú žalobkyňa prezentovala vo svojich písomných podaniach a v rámci ústnych prednesov na pojednávaní.

20. Z výpovede žalovaného zase vyplynula skutková verzia, ktorú žalovaný prezentovala vo svojich písomných podaniach a v rámci ústnych prednesov na pojednávaní.

21. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil najmä podľa nasledovných hmotnoprávných ustanovení.

22. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OZ“) ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k

domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

23. Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

24. Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu sa súd riadil nasledovnými úvahami.

25. Právoplatnosťou rozsudku o rozvode (10. 2. 2022) síce zaniklo bezpodielového spoluvlastníctvo manželov (žalobkyne a žalovaného) a prestali byť manželmi, pričom zaniknuté zaniknuté BSM doteraz nebolo vyporiadané (či už dohodou, súdnym rozhodnutím alebo na základe fikcie podľa § 149 ods. 4 OZ), avšak aj na toto obdobie od zániku BSM do vyporiadania BSM je možné analogicky (podľa § 853 ods. 1 OZ) aplikovať úpravu podľa § 146 ods. 2 OZ, ako právnu úpravu v OZ, ktorá je svojim obsahom a účelom najbližšia k občianskoprávnemu vzťahu v tejto veci (otázka vylúčenia z užívania bytu po zániku BSM do vyporiadania BSM), ktorý nie je v OZ a ani v inom zákone osobitne upravený (viď obdobne aj judikatúra R 17/1967.)

26. Vykonaným dokazovaním, najmä trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. : 3T/50/2021 - 156 z 21. 6. 2021 (právoplatným 3. 7. 2021) bolo preukázané, že žalovaný sa od presne nezistenej doby v roku 2017 až do 7. 3. 2021 v spoločnom byte opakovane vyhrážal žalobkyni fyzickým násilím, vrátane zabitia, ktoré vyhrážky u žalobkyne vzbudili dôvodnú obavu o život a zdravie, čím bola naplnená skutková podstata hypotézy ustanovenia § 146 ods. 2 OZ pre úplné vylúčenie žalovaného z užívania tohto bytu, keďže pre hrozby násilia zo strany žalovaného voči žalobkyni ako osobe, ktorá s ním žila v tomto byte sa pre žalobkyňu stalo ďalšie spolužitie so žalovaným v tomto byte neznesiteľné.

27. V tejto súvislosti civilný súd poznamenáva, že podľa § 193 CSP bol viazaný rozhodnutím trestného súdu, o tom že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, teda v jeho výroku o vine, z ktorého musel vychádzať ako celku, súc viazaný jeho skutkovou aj právnu časťou, a preto (nepriamo aj § 194 ods. 1 a ods. 2 CSP) si nemohol o tejto otázke urobiť sám ani len prejudiciálny záver (viď aj komentár k CSP, C. H. BECK, 2016, Števček a kolektív, str. 735.)

28. Výpoveďou žalobkyne, a sčasti aj nepriamo, výpoveďou svedka V. F. (ktorý vypovedal o tom, čo mu v tomto období rozprávala žalobkyňa) mal súd za preukázané, že žalovaný aj v období od októbra 2021 do 10. 1. 2022 (kedy sa do spoločného bytu znovu prechodne nastahoval) žalobkyni vulgárne nadával a minimálne v jednom prípade sa jej aj vyhrážal bezprostredným fyzickým násilím, v dôsledku čoho žalobkyňa pociťovala strach. Výpoveď žalovaného bola síce v rozpore s výpoveďou žalobkyne a svedka, avšak keď sa súd (viazaný rozsahom navrhnutých a vykonaných dôkazov) musel rozhodnúť, ku ktorým z týchto navzájom si odporujúcich dôkazov sa prikloní, tak prihliadnuc na doterajšiu minulosť žalovaného (najmä právoplatné odsúdenie žalovaného za vyhrážky násilím voči žalobkyni), ako aj na výpoveď svedka V. F. o tom, ako ho žalovaný v roku 2019 fyzicky napadol a že sa mu vyhrážal fyzickou likvidáciou, prisúdil väčšiu hodnovernosť výpovedi žalobkyne a nepriamej výpovedi svedka V. F..

29. V súčasnosti sa síce žalovaný nezdržuje v predmetnom byte, avšak je tomu tak len preto, že mu to zakazuje nariadené neodkladného opatrenie, ktoré žalovaný rešpektuje a ktoré platí do právoplatného skončenia konania v tejto veci, a keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vždy pokiaľ žalovaný býval v byte so žalobkyňou (a to aj po právoplatnom odsúdení žalovaného) nakoniec dochádzalo k vulgárnym nadávkami voči jej osobe a vyhrážkam násilím, pre ktoré žalovaná pociťovala strach, súd dospel k záveru, že sú tu naplnené podmienky podľa § 146 ods. 2 OZ pre úplné vylúčenie žalovaného z užívania tohto bytu. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že toto rozhodnutie sa týka len jedného z čiastkových oprávnení tvoriacich obsah (spolu) vlastníckeho práva žalovaného, teda len jeho oprávnenia užívať byt, avšak ostatné čiastkové oprávnenia žalovaného tvoriace obsah jeho (spolu) vlastníckeho práva (vrátane možnosti disponovať s ním formou vyporiadania zaniknutého BSM) nie sú dotknuté.

30. Porovnajúc žalobný petit a výrokovú časť tohto rozsudku bolo možné mať žalobkyňu za plne úspešnú stranu sporu, a preto jej súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal proti žalovanému nárok na náhradu škody v plnom rozsahu, pričom podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o

výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.